

Conceptul de Dumnezeu în marile religii

Zakir Abd Al-Karim Naik

„Conceptul de Dumnezeu în religiile majore”: Această carte este una dintre cele mai importante cărți care discută despre Atributele lui Allah și Existența Sa. De asemenea, vorbește despre modul în care adepții altor religii nu Îl onorează pe Allah așa cum trebuie, descriindu-L cu anumite caracteristici, iar Allah este deasupra unor astfel de

blasfemii. Aceasta carte conține suficientă lumină, care are puterea să îi trezească și să îi călăuzească pe adepții altor religii, ținându-i departe de greșelile lor și de pretinderile lor false, pe care se străduiesc să I le atribuie lui Allah. Această carte este de ajuns pentru a arăta adevărul pentru cei care îl caută, adevărata religie dintre toate religiile.

<https://islamhouse.com/734572>

- Conceptul de Dumnezeu în marile religii
 - Introducere
 - Clasificarea marilor religii ale lumii
 - Religiile semite
 - Religiile ne-semite
 - Conceptul de Dumnezeu în hinduism
 - Bhagavad Gita
 - Upanișade
 - 1. Yajur-Veda
 - 2. Atharva-Veda
 - 3. Rig-Veda
 - Conceptul de Dumnezeu în sikhism
 - Definiția sikh-ului și shikhism-ului

- Mul Mantar – crezul fundamental al sikhism-ului
- Guru Nanak este influențat de Kabir[3]
- Conceptul de Dumnezeu în zoroastrism
 - Calitățile lui Dumnezeu în Dasatir
 - Potrivit Dasatir-ului, Ahura Mazda are următoarele calități:
 - Calitățile lui Dumnezeu în Avesta
- Conceptul de Dumnezeu în iudaism
- Conceptul de Dumnezeu în creștinism

- Misiunea lui Isus Hristos (Pacea fie asupra sa!) - el a venit pentru a implementa Legea
- Dumnezeu l-a trimis pe Isus (Pacea fie asupra lui!)
- Isus din Nazaret – un om adevărat de Dumnezeu
- Prima poruncă - Dumnezeu este Unic
- Conceptul de Dumnezeu în islam
 - Cea mai concisă definiție a lui Dumnezeu:

- Surat Al-Ikhlās –
fundamentul teologiei
islamice
- Ce spune islamul
despre „oamenii-
dumnezei”
- 1) primul criteriu
este: „Spune [o,
Mohammed]: «El este
Allah, [Al] Ahad»”
- 2) al doilea criteriu
este: „Allah As-Samad”
- 3) al treilea criteriu
este : „El nu dă naștere și
nici nu este născut.”
- 4) al patrulea
criteriu este: „Și nu este

nimeni egal sau
comparabil cu El.”

- Cu ce Nume să-L
numim pe Dumnezeu?
- Dumnezeu nu
devine ființă umană
- Închinarea în fața
altui om este inutilă
- Dumnezeu nu
Înfăptuiește acte nelegiuite
- Dumnezeu nu Uită
și nu Face greșeli
- Dumnezeu este
Atotputernic
- Creatorul
întocmește un manual de
instrucțiuni?!

- Allah Subhānahū wa Ta‘ālā i-a ales pe Mesagerii Săi
- Unii oameni sunt „orbi” și „surzi”
- Atributele lui Dumnezeu
 - Fiecare Atribut al lui Dumnezeu este unic, fiind doar al Lui
 - Un Atribut al lui Dumnezeu nu trebuie să contrazică celelalte Atribute
 - Toate Atributele trebuie să accentueze Unicitatea lui Dumnezeu
- Monoteismul
- În cele din urmă, toate religiile

- sunt monoteiste
 - Oamenii schimbă Scripturile spre beneficiul lor
- Tawhīd
 - Definiție și Categori
 - Conceptul de Tawhīd poate fi împărțit în trei categorii:
 - a) Allah trebuie să fie menționat așa cum este descris de către El Însuși și de Profetul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)
 - b) Allah trebuie să fie menționat așa cum El

Însuși s-a menționat, fără a
I se conferi noi Nume sau
Atribute

- c) Allah nu poate fi
menționat atribuindu-I-Se
aceleași atribute ca și
creației Sale
- d) Oamenilor nu
trebuie să li se acorde
niciun Atribut Divin
- e) Numele lui
Allah nu pot fi date
creațiilor Sale
- 3) Tawhīd al-
Ibādah – Credința în
unicitatea adorării
- Shirk
 - a) Definiție

- b) Shirk-ul este un păcat major, pe care Allah nu-l iartă
- Același mesaj se repetă în următorul verset:
- c) Shirk-ul duce la Focul Iadului
- d) Adorarea doar a lui Allah Subhānahū wa Ta'ālā
- Concluzii
 - Toată Lauda i se cuvine lui Allah, Domnul,
 - Creatorul și Întreținătorul

Conceptul de Dumnezeu în marile religii

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

În Numele lui Allah, Ar-Rahman (Cel Milostiv),

Ar-Rahīm (Cel Îndurător)

Introducere

Una dintre caracteristicile distinctive ale civilizației noastre este prezența unui număr mare de religii și de sisteme morale. Dintotdeauna, omenirea a căutat să înțeleagă motivul creării sale și locul său în Univers.

Arnold Toynbee a studiat istoria omenirii de-a lungul timpului și și-a exprimat concluziile într-o lucrare monumentală alcătuită din zece volume. El a rezumat aceasta spunând

că, în istoria omenirii, religia este nucleul. Într-un articol din „The Observer” din data de 24 octombrie 1954, el a scris:

„M-am întors la convingerea că religia deține cheia misterului existenței.”

Religia, conform Dicționarului Oxford, înseamnă „credința într-o putere supraomenească ce controlează totul, mai ales într-un Dumnezeu sau în zei, care au dreptul la supunere și adorare.”

O trăsătură comună a tuturor religiilor majore este credința într-un Dumnezeu universal sau într-o Putere

Supremă Divină, Care este Omnipotentă și Omniscientă. Adepții religiilor majore cred că Dumnezeu pe care ei Îl adoră este același Dumnezeu pentru toți.

Marxismul, freudismul și alte doctrine „nereligioase” au încercat să atace rădăcinile religiilor constituite, însă ele însele au devenit sisteme de credință. Spre exemplu, atunci când comunismul s-a extins în mai multe țări ale lumii, acesta a fost propovăduit cu aceeași ardoare cu care a fost caracterizată propovăduirea și propagarea (caracteristicile actului de propovăduire) religiilor. Astfel, religia este o parte integrantă a existenței

umane. În următorul verset din Coranul cel Nobil găsim:

„[...] O, voi oameni ai Scripturii, **veniți la un cuvânt comun între noi și voi:** să nu-L adorăm decât pe Allah, să nu-L asociem cu nimic, să nu ne luăm unii pe alții drept dumnezei, în afară de Allah. Apoi dacă ei vor întoarce spatele, spuneți-[le]: **«Mărturisiți [cel puțin] că noi suntem supuși [musulmani]!»**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:64]

Studiul diverselor religii a fost pentru mine o experiență plină de satisfacții, acesta reafirmându-mi credința că Dumnezeu a creat fiecare suflet uman, dăruindu-i unele

cunoștințe despre Existența Lui. Structura psihologică a omului este astfel creată încât acesta să accepte Existența Creatorului, cu excepția cazului în care el este constrâns să creadă contrariul. Cu alte cuvinte, credința în Dumnezeu nu necesită condiții, în timp ce negarea lui Dumnezeu da.

Clasificarea marilor religii ale lumii

În linii mari, religiile lumii pot fi clasificate în religii semite și religii nesemite. Religiile nesemite pot fi împărțite în religii ariene și neariene.

▪ Religiile semite

Religiile semite sunt religiile care își au originea printre popoarele semite. Conform Bibliei, profetul Noe (Pacea fie asupra sa!) a avut un fiu cu numele de Sem, iar descendenții lui sunt cunoscuți drept semiți. Prin urmare, religiile semite sunt acele religii care-și au originea printre evrei, arabi, asirieni, fenicieni, etc. **Marile religii semite sunt:** iudaismul, creștinismul și islamul. Toate aceste religii sunt profetice, iar adepții lor cred în Îndrumarea Divină revelată Profetilor lui Dumnezeu.

▪ Religiile ne-semite

Religiile ne-semite sunt împărțite în ariene și neariene.

1. Religiile ariene sunt acelea care provin de la arieni, un grup numeros de vorbitori de limbă indo-europeană, popor care s-a răspândit în Iran și în nordul Indiei, în prima jumătate a mileniului doi î.e.n. (2000-1500 î.e.n.). De asemenea, **religiile ariene sunt împărțite în două categorii: religii vedice și nevedice.**

Religia vedică este un termen impropriu folosit pentru hinduism sau brahmanism.

Religiile nevedice sunt: sikhismul, budismul, jainismul, etc. Aproape toate religiile ariene sunt religii neprofetice.

Zoroastrismul este o religie ariană, nevedică și care nu este asociată cu hinduismul, pretinzându-se a fi o religie profetică.

2. Religiile neariene au origini diverse. Confucianismul și taoismul au origini chineze în timp ce șintoismul este de origine japoneză. Multe dintre aceste religii neariene nu au un concept de Dumnezeu, de aceea, ar fi mai corect să ne referim la ele ca sisteme etice și nu ca religii.

Definiția cea mai veritabilă a lui Dumnezeu în câteva religii

Conceptul de Dumnezeu îmbrățișat de o religie nu poate fi

judecat numai prin prisma practicilor adeptilor ei. Este destul de comun ca adeptii unei religii să fie ignoranți față de noțiunea de Dumnezeu din Scripturile lor. Prin urmare, este mai corectă analizarea noțiunii de Dumnezeu într-o religie sau alta, făcând trimitere la Scripturile Sale sfinte.

Acum, haideți să înțelegem conceptul de Dumnezeu în marile religii ale lumii, analizând ceea ce spun Scripturile lor despre el.

Conceptul de Dumnezeu în hinduism

Cea mai cunoscută dintre religiile ariene este hinduismul. Etimologic vorbind, «hindu» este un cuvânt de origine persană, folosit pentru locuitorii din regiunea de dincolo de Valea Indusului. Cu toate acestea, în limbajul popular, «hinduism» este un termen care acoperă o varietate de convingeri religioase, dintre care majoritatea se bazează pe scrierile Vede, Upanișade și Bhagavad Gita.

Conceptul general de Dumnezeu în hinduism

În general, hinduismul este perceput ca fiind o religie politeistă și, într-adevăr, cei mai mulți hinduși ar

confirma acest lucru, mărturisind credința într-o multitudine de zei. Unii hinduși cred într-un sistem de trei zei, în timp ce alții cred în existența a treizeci și trei de crore [\[1\]](#), ceea ce înseamnă 330 de milioane de zei. Cu toate acestea, învățații hinduși, cei care sunt versați în Scripturile lor, insistă asupra faptului că trebuie să se creadă într-un singur Dumnezeu și să I se închine doar Lui.

Diferența majoră dintre percepția hindusă și cea musulmană cu privire la Dumnezeu este credința generală hindusă în filozofia panteistă. Panteismul consideră toată creația - cele însuflețite și cele neînsuflețite - ca fiind divină și sacră. Prin urmare,

hindușii consideră copacii, Soarele, Luna, animalele, ba chiar și ființele umane ca fiind manifestări ale lui Dumnezeu. În general, pentru hinduși, totul este Dumnezeu.

Pe de altă parte, islamul îl îndeamnă pe om să se considere pe sine și pe cele înconjurătoare drept exemple ale creației Divine, și nu divinitatea în sine. Musulmanii cred în faptul că totul îi aparține lui Dumnezeu (**Allah**). Cu alte cuvinte, copacii, Soarele, Luna, animalele și ființele umane, toate sunt create de El și-I aparțin. **Allah spune:**

„[...] veniți la un cuvânt comun între noi și voi: să nu-L adorăm decât pe Allah, să nu-L asociem cu nimic, să

nu ne luăm unii pe alții drept dumnezei, în afară de Allah [...]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:64]

Primul termen comun este: „să nu-L adorăm decât pe Allah”. De aceea, haideți să încercăm să găsim puncte comune prin analizarea Scripturilor musulmane și a celor hinduse.

Bhagavad Gita

Cel mai cunoscut dintre textele sacre hinduse este Bhagavad Gita.

Citiți următorul verset din acesta:

„Cei a căror inteligență a fost răpită de dorințele materiale se apleacă

în fața semizeilor și urmează rânduiala venerării conform propriei firi.” (B.G., 7:20)

Bhagavad Gita se referă la oamenii care, din cauza materialismului lor, adoră semizeii în locul Adevăratului Dumnezeu.

Upanișade

De asemenea, Upanișadele sunt considerate scripturi sacre de către hinduși.

Analizați următoarele versete din acesta:

1) „Ekam evaditiyam – El este singurul fără un al doilea” [Chandogza Upanișade, 6:2:1]

2) „Na casya kasuj janita na cadhipah – El nu are nici părinți, nici Stăpân” [Svetasavatara Upanishad, 6:9]

3) „Na tasya pratima asti – Nu este nimeni asemenea Lui” [Svetasvatara Upanișade, 4:19]

„Nainam urdhvam na tiryancam na madhye na parijagrabhat na tasy pratime asti yasya nama mahad yasah. – Nu este nimeni asemenea Lui, al cărui nume este o mare glorie.” [\[2\]](#)

Acum, comparați aceste versete cu câteva dintre versetele Coranului cel Nobil:

„Și nu este nimeni egal sau comparabil cu El.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 112:4]

„[...] Nu este nimic asemenea cu El [...]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 42:11]

4) Următoarele versete din Upanișade fac aluzie la incapacitatea omului de a și-L imagina pe Dumnezeu într-o formă particulară:

„Na samdrse tisthati rupam asya, na caksusa pasyati kas canaiam. Hrda hrdistham manasa ya enam, evam

vidur amrtas te bhavanti. – Aspectul Său nu poate fi văzut, nimeni nu-L poate vedea cu ochii. Aceia ale căror inimi și minți Îl cunosc pe El, rămânând statornici, devin nemuritori.” [Svetasvatara Upanișade, 4:20]

Nobilul Coran se referă la acest aspect în următorul verset:

„Privirile nu-L ajung, însă El prinde toate privirile. El este Al-Latīf [Cel Blând, Cel Binevoitor], Al-Khabīr [Atoateștiutorul].” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:103]

Vedele

Vedele sunt considerate cele mai sacre scripturi ale hinduismului. Există patru Vede principale și acestea sunt: Rig-Veda, Sama-Veda, Yajur-Veda și Atharva-Veda.

1. Yajur-Veda

Analizați următoarele versete din Yajur-Veda:

a) „Na tasya pratima asti – Nu există nicio imagine a Lui” [Yajur-Veda, 32:3]

Mai departe, spune: „El este nenăscut, El merită toată adorarea noastră.”

„Nu există nicio imagine a Lui, a cărei Slavă este cu adevărat mare. El susține prin El însuși toate obiectele luminoase, precum Soarele, etc. Fie ca El să nu-mi facă rău, aceasta este rugăciunea mea! Pentru că El este nenăscut, merită toată adorarea noastră.” [Yajur-Veda, Devi Chand M. A., pg. 377]

b) „El este fără de trup și pur.”
[Yajur-Veda, 40:8]

„El a ajuns să fie Lumină, Fără Trup, Nevătămat, Atotputernic, Cel Pur pe care răul nu l-a atins. Atoatevăzătorul, Înțeleptul, Atoatecuprinzătorul, El este Autoexistent, având obiective

prescrise, așa cum cere buna-cuviință, pentru veșnicie.” [Yajur-Veda, 40:8]

c) De asemenea, în Yajur-Veda este menționat:

„Andhatama pravishanti ye asambhuti mupaste - Cei care adoră lucruri naturale se scufundă în întuneric”, ca, spre exemplu, aerul, apa, focul etc. „Ei se scufundă mai adânc în întuneric, cei care adoră sambuthi.” [Yajur-Veda, 40:8], sambuthi însemnând lucrurile create de om, așa cum sunt masa, scaunul, etc.

d) De asemenea, este menționată o rugăciune, care afirmă:

„Condu-ne pe Calea cea Dreaptă și îndepărtează păcatele care ne fac să ne abatem și să ne rătăcim.”
[Yajur-Veda, 40:16]

2. Atharva-Veda

Analizați următoarele versete din Atharva-**Veda**:

„Dev maha osi – Dumnezeu este cu adevărat Măreț” [Atharva-Veda, 20 58:3]

„Cu adevărat, Surya, tu ești măreț; cu adevărat, Aditya, tu ești măreț. Cu adevărat, măreția ta este de admirat, da, cu adevărat, mare ești tu o, Dumnezeule.” (Samhitele Atharva,

vol.2, William Dmighit Whitney, pg. 910)

Un mesaj similar găsim în Surat Ar-Ra'd din Coranul cel Nobil:

„[...] Cel Mare, Cel Preaînalt.”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 13:9]

3. Rig-Veda

a) Cea mai veche dintre Vede este Rig-Veda, aceasta fiind considerată cea mai sacră de către hinduși.

Rig-Veda susține că înțelepții (preoții învățați) se referă la un singur

Dumnezeu cu mai multe nume. [Rig-Veda, 1:164:46]

b) Rig-Veda oferă nu mai puțin de 33 de Atribute diferite ale lui Dumnezeu. Multe dintre acestea sunt menționate în Rig-Veda, cartea II, imnul 1.

Printre diferitele Atribute ale lui Dumnezeu Cel Atotputernic menționate în Rig-Veda găsim în Sibh II, versetul 3, cuvântul „Brahma”, care înseamnă „Creatorul”. Corespondentul în limba arabă a acestui cuvânt este „Al-Khāliq”. Musulmanii nu pot avea nicio obiecție dacă Dumnezeu Cel Atotputernic este menționat ca fiind „Khāliq”, sau „Creator”, sau

„Brahma”, însă, cu siguranță, nu acceptă opinia că „Brahma”, care are patru capete, este Dumnezeu Cel Atotputernic (a‘udhu billah – căutăm adăpost la Allah)!

De asemenea, descrierea lui Dumnezeu în termeni antropomorfi este contrară următorului verset din Yajur-**Veda**:

„Na tasya Pratima asti – Nu există nicio imagine a Lui.” [Yajur Veda, **32:3**]

Un alt Atribut minunat menționat în Rig-Veda, cartea II, imnul 1, versetul 3 (**R.V. 2:1:3**) este „Vishnu”, care înseamnă

„Susținătorul”, iar corespondentul în limba arabă este „Rabb”. Din nou, musulmanii nu pot avea nicio obiecție ca Dumnezeu Cel Atotputernic să fie menționat ca „Rabb” sau „Susținătorul”, însă imaginea lui Vishnu pentru hinduși este un Dumnezeu cu patru brațe, ceea ce nu poate fi acceptat niciodată de către musulmani!

c) Analizați următoarele versete din Rig-[Veda](#):

„Ma chidanyadvi shansata – O, prieteni, nu adorați pe nimeni, numai pe El, Cel Sfânt.” [Rig-Veda, [cartea 8:1:1](#)]

d) „Yoghinii înțelepți își concentrează mințile, meditând asupra Realității Supreme, care este Omniprezentă, Măreață și Omniscientă. Ea Singură cunoaște funcționarea acestora și atribuie acestor organe simțurile lor respective. Cu adevărat, mare este Slava Creatorului Divin.” [Rig-Veda, 5:81]

Brahma Sutra sau Vedanta hindusă spune:

„Ekam Brahm, dvitiya naste neh na naste kinchan – Există un Singur Dumnezeu, nu și un al doilea...”

Astfel, numai un studiu imparțial al Scripturilor hinduse ne poate ajuta să înțelegem conceptul de Dumnezeu în hinduism.

Conceptul de Dumnezeu în sikhism

Sikhism-ul este o religie ne-semită, ariană și nevedică. Deși nu face parte dintre marile religii ale lumii, este o ramură a hinduismului fondată de către guru Nanak în secolul al XV-lea. Își are originea în zona Pakistanului și în cea din Nord-Vestul Indiei, numită Punjab, care înseamnă țara celor cinci râuri. Guru Nanak s-a născut dintr-o Kshatriya (o castă războinică), într-o familie hindusă, însă

a fost foarte puternic influențat de islam și de musulmani.

Definiția sikh-ului și shikhism-ului

Cuvântul „sikh” derivă din cuvântul „sisya”, care înseamnă „discipol” sau „adept” în limba sanscrită. Sikhism-ul este religia celor zece guru, primul fiind guru Nanak, iar al zecelea și ultimul este guru Gobind Singh. Cartea sacră a sikhismului este Sri Guru Granth, numită de asemenea și Adi Granth Sahib.

Cele cinci K-uri

Fiecare sikh trebuie să respecte un set de reguli care se numesc „cele

cinci K-uri” și care arată, de asemenea, **identitatea lui:**

1) kesh - înseamnă păr netăiat; niciun Guru nu și-a tăiat părul

2) khanga - înseamnă pieptene, folosit pentru curățarea părului

3) kada – înseamnă brățară de metal sau de oțel, folosită pentru forță și autocontrol

4) kirpan - pumnal. Este un instrument folosit pentru autoapărare.

5) kachha - o pereche de pantaloni scurți, folosiți pentru agilitate.

Mul Mantar – crezul fundamental al sikhism-ului

Cea mai bună definiție pe care orice sikh o poate da cu privire la conceptul de Dumnezeu în sikhism este citând „Mul Mantar”, crezul fundamental al sikhism-ului, care apare în partea de început din Sri Guru Granth Sahib. Acesta este menționat în Sri Guru Granth Sahib, Japuji, volumul 1, **primul verset**:

„Există un Singur Dumnezeu, care este Adevăratul Creator, fără de teamă și de ură, Nemuritor, iar nu Nenăscut, Autoexistent, Măreț și Milos.”

Sikhism-ul își obligă adeptii la un monoteism strict, cu credința într-un Singur Dumnezeu Suprem, **având mai multe attribute:**

Kartar – Creatorul

Sahib – Domnul

Akal – Veșnicul

Sattanama – Numele Sfânt

Parvadigar - Protectorul

Rahim – Milostivul

Karim – Binevoitorul

Wahe Guru – Singurul
Dumnezeu Adevărat.

Pe lângă faptul că sikhism-ul este o religie strict monoteistă, acesta nu crede în „Avataravada” – doctrina reîncarnării. Dumnezeu Cel Atotputernic nu s-a încarnat pe El Însuși în ceea ce este cunoscut sub numele de Avatara. De asemenea, sikhism-ul se opune cu putere adorării idolilor.

Guru Nanak este influențat de Kabir[3]

Guru Nanak a fost atât de influențat de vorbele lui Kabir, încât multe capitole din Sri Guru Nanak Sahib conțin cupletele lui. **Unul dintre aceste faimoase cuplete este:**

„Dukh mein Sumirana sabh
karein Sukh mein karein na koya Jo
sukh mein sumirana karein To dukh
kaye hoye – Toată lumea își amintește
de Dumnezeu în timpurile grele, dar
nimeni nu își amintește de El în
momentele de pace și fericire. Cît
despre cel care-și amintește de
Dumnezeu în timp de pace și fericire,
de ce ar trebui să aibă probleme?”

Comparați aceasta cu următorul
verset din Coranul cel Nobil:

„Dacă pe om îl lovește o
nenorocire, atunci el Îl cheamă pe
Domnul său, căindu-se înaintea Lui.
Apoi, când îi dăruiește lui îndurare din
Partea Sa, uită cele cu care se rugase și

Îi face lui Allah semeni, pentru ca să-i rățăcească [pe oameni] de la drumul Său [...]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:8]

Conceptul de Dumnezeu în zoroastrism

Zoroastrismul este o veche religie ariană, originară din Persia de acum mai bine de 2500 de ani. Deși are relativ puțini adepți, este una dintre cele mai vechi religii, Profetul iranian Zarathustra (**Zoroastru**) este fondatorul zoroastrismului (**cunoscut, de asemenea, sub numele de parsism**). Cărțile sfinte ale zoroastrismului sunt Dasatir și Avesta.

În zoroastrism, Dumnezeu este cunoscut ca „Ahura Mazda”, „Ahura” însemnând „Domn”, iar „Mazda” – „Înțelept”, prin urmare „Ahura Mazda” înseamnă „Domnul Înțelept” sau „Dumnezeul Înțelept”. „Ahura Mazda” reprezintă o formă strictă a monoteismului.

Calitățile lui Dumnezeu în Dasatir

Potrivit Dasatir-ului, Ahura Mazda are următoarele calități:

1. este Unul;
2. nimic nu este asemeni Lui;
3. nu are început sau sfârșit;

4. nu are tată, mamă, fiu sau fiică;

5. nu are corp sau formă;

6. nici ochiul nu și-l poate imagina, nici puterea de gândire nu îl poate percepe;

7. este mai presus de orice ne putem imagina;

8. este mai aproape de tine decât propriul sine.

Calitățile lui Dumnezeu în Avesta

În Avesta, găsim diferite atribute pentru Ahura Mazda, **precum:**

1) Creator (Yasna, 31:7-11)
(Yasna, 44:7) (Yasna, 50:11) (Yasna,
51:7)

2) Cel mai Puternic – Cel mai
Măreț (Yasna, 33:11) (Yasna, 45:6)

3) Binefăcător – „Hudai”
(Yasna, 33:11) (Yasna, 48:3)

4) Darnic – „Spenta” (Yasna,
43:4,5,7,9,11,13,15) (Yasna, 44:2)
(Yasna, 45:5) (Yasna, 46:9) (Yasna,
48:3)

Conceptul de Dumnezeu în iudaism

Iudaismul este una dintre marile religii semite, adeptii lui sunt cunoscuți sub numele de evrei, iar ei

cred în misiunea profetică a lui Moise
(**Pacea fie asupra sa!**).

a) Următorul verset din
Deuteronom conține îndrumarea lui
Moise (**Pacea fie asupra sa!**):

„Shama Israelu Adonai Ila
Hayno Adna Ikhad”

Este un citat în ebraică a cărei
semnificație este:

„Ascultă, Israele! Domnul
Dumnezeul nostru este Singurul
Domn.” [Biblia, Deuteronom, 6:4]

b) În cartea lui Isaia, **găsim
următoarele versete:**

„Eu, chiar Eu sunt Domnul și afară de Mine nu este niciun mântuitor!” [Biblia, Isaia, 43:11]

„Eu sunt Domnul și nu mai este altul, afară de Mine nu este Dumnezeu.” [Biblia, Isaia, 45:5]

„Eu sunt Dumnezeu și nu este altul, Eu sunt Dumnezeu, și nu este niciunul ca Mine.” [Biblia, Isaia, 46:9]

c) Iudaismul condamnă adorarea idolilor în următoarele versete:

„Să nu ai alți dumnezei afară de Mine. ~ Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în Ceruri, sau jos pe Pământ, sau în

apele mai de jos decât Pământul. ~ Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești; căci Eu, Domnul Dumnezeuul tău, sunt un Dumnezeu Gelos, care pedepsesc nelegiuirea părinților în copii, până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc.” [Biblia, Exodul, [20:3-5](#)]

d) Un mesaj similar se repetă în Deuteronom:

„Să n-ai alți dumnezei afară de Mine. ~ Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în Ceruri sau jos pe Pământ sau în ape sub Pământ. ~ Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești, căci Eu, Domnul Dumnezeuul tău, sunt un

Dumnezeu Gelos, care pedepsesc fărădelegea părinților în copii până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc.” [Biblia, Deuteronom, 5:7-9]

Conceptul de Dumnezeu în creștinism

Creștinismul este o religie semită, care pretinde că are în jur de două miliarde de adepți în întreaga lume. Creștinismul își datorează numele lui Isus Hristos (**Pacea fie asupra lui!**), care este un Profet onorat și în islam. De altfel, islamul este singura religie necreștină care prescrie credința în Isus (**Pacea fie asupra lui!**).

Înainte să vorbim despre conceptul de Dumnezeu în creștinism, să examinăm poziția lui Isus (**Pacea fie asupra lui!**) în islam:

a) islamul este singura religie necreștină care are printre stâlpii săi credința în Profeti, inclusiv în Isus (**Pacea fie asupra lui!**). Nu este musulman cel care nu crede că Isus (**Pacea fie asupra lui!**) a fost un Profet.

b) musulmanii cred în faptul că el (**Pacea fie asupra lui!**) este unul dintre cei mai mari Mesageri ai lui Allah Subhānahu wa Ta‘ālā.

c) musulmanii cred că el (**Pacea fie asupra lui!**) a fost născut miraculos,

fără ca mama lui, Maria (**Pacea fie asupra sa!**), să fi fost atinsă de un bărbat.

d) musulmanii cred că el (**Pacea fie asupra lui!**) le-a dat viață celor morți cu Voia lui Dumnezeu.

e) de asemenea, el (**Pacea fie asupra lui!**) l-a făcut să vadă pe orb și l-a vindecat pe lepros, cu Voia lui Dumnezeu.

Cineva se poate întreba: dacă atât musulmanii, cât și creștinii îl respectă pe Isus (**Pacea fie asupra lui!**), care este diferența de opinii? Diferența majoră dintre islam și creștinism este

insistența creștinilor cu privire la divinitatea lui Hristos.

Un studiu al Scripturilor creștine arată că Isus (**Pacea fie asupra lui!**) nu a pretins vreodată divinitatea sa. De fapt, nu există nicio singură afirmație în întreaga Biblie în care Isus (**Pacea fie asupra lui!**) să spună „Eu sunt Dumnezeu”, sau să spună „Închinați-vă mie”. Dimpotrivă, în Biblie găsim pasaje atribuite lui Isus (**Pacea fie asupra lui!**) în care a predicat contrariul. Analizați următoarele pasaje biblice atribuite lui Isus Hristos (**Pacea fie asupra lui!**):

„(...) Tatăl este mai mare decât Mine.” [Biblia, Ioan, **14:28**]

„Tatăl Meu, care Mi le-a dat, este mai mare decât toți (...)” [Biblia, Ioan, 10:29]

„(...) Eu scot afară dracii cu Duhul lui Dumnezeu (...)” [Biblia, Matei, 12:28]

„(...) Eu scot dracii cu degetul lui Dumnezeu (...)” [Biblia, Luca, 11:20]

„Eu nu pot face nimic de la Mine însumi: judec după cum aud; și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M-a trimis.” [Biblia, Ioan, 5:30]

Misiunea lui Isus Hristos (Pacea fie asupra sa!) - el a venit pentru a implementa Legea

Isus (Pacea fie asupra lui!) nu a pretins niciodată că ar fi de Origine Divină, anunțând mereu în mod clar natura misiunii sale și anume că a fost trimis de către Dumnezeu pentru a confirma Legea iudaică anterioară. Acest lucru este evidențiat în mod clar în următoarele vorbe atribuite lui Isus (Pacea fie asupra lui!), [din Evanghelia după Matei](#):

„Să nu credeți că am venit să stric Legea sau prorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc. ~ Căci adevărat vă spun, câtă vreme nu va trece Cerul

și Pământul, nu va trece o iotă sau o frântură de slovă din Lege, înainte ca să se fi întâmplat toate lucrurile. ~ Așa că, oricine va strica una dintre cele mai mici dintre aceste porunci și îi va învăța pe oameni așa, va fi chemat cel mai mic în Împărăția Cerurilor; dar oricine le va păzi și va învăța pe alții să le păzească, va fi chemat mare în Împărăția Cerurilor. ~ Căci vă spun că, dacă neprihănirea voastră nu va întrece neprihănirea cărturarilor și a fariseilor, cu niciun chip nu veți intra în Împărăția Cerurilor.” [Biblia, Matei, 5:17-20]

Dumnezeu l-a trimis pe Isus
(Pacea fie asupra lui!)

Biblia menționează caracterul profetic al misiunii lui Isus (**Pacea fie asupra lui!**) în următoarele versete:

„(...) Și Cuvântul pe care-l auziți nu este al Meu, ci al Tatălui, care M-a trimis.” [Biblia, Ioan, [14:24](#)]

„Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu.” [Biblia, Ioan, [17:3](#)]

Isus (**Pacea fie asupra lui!**) a respins chiar și cea mai vagă sugestie referitoare la divinitatea sa. [Analizați următorul incident menționat în Biblie:](#)

„Atunci s-a apropiat de Isus un om și i-a zis: «Învățătorule, ce bine să fac, ca să am viața veșnică?» ~ El i-a răspuns: «De ce mă întrebi: „Ce bine?” Binele este Unul singur. Dar dacă vrei să intri în viață, păzește poruncile.»”
[Biblia, Matei, 19:16-17]

Pasajele biblice de mai sus resping dogma creștină a divinității lui Isus (Pacea fie asupra lui!) și a mântuirii prin jertfa sa. Isus (Pacea fie asupra lui!) îndeamnă la păzirea poruncilor ca mijloc de obținere a mântuirii.

Isus din Nazaret – un om adevărat de Dumnezeu

Următorul pasaj din Biblie susține credința islamică potrivit căreia Isus (**Pacea fie asupra lui!**) a fost un Profet al lui Dumnezeu:

„Bărbați israeliți, ascultați cuvintele acestea! Pe Isus din Nazaret, Om adevărat de Dumnezeu înaintea voastră prin minunile, semnele și lucrările pline de putere pe care le-a făcut Dumnezeu prin El în mijlocul vostru, după cum bine știți.” [Biblia, Faptele Apostolilor 1, 2:22]

Prima poruncă - Dumnezeu este Unic

Biblia nu susține credința creștină în Trinitate.

Odată, unul dintre cărturari l-a întrebat pe Isus (**Pacea fie asupra lui!**) care a fost prima poruncă, la care el a repetat ceea ce a spus Moise (**Pacea fie asupra lui!**):

„Shama Israelu Adonai Ila Hayno Adna Ikhat” – un citat în ebraică a cărei semnificație este:

„Ascultă, Israele! Domnul Dumnezeu nostru este un singur Domn.” [Biblia, Marcu, [12:29](#)]

Conceptul de Dumnezeu în islam

Islamul este o religie semită cu mai mult de 1,2 miliarde de adepți peste tot în lume. Termenul de „islam” înseamnă „supunere totală față de

Allah”. Musulmanii acceptă Coranul cel Nobil ca fiind Cuvântul lui Dumnezeu revelat Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Islamul susține că Allah a trimis Mesageri și Profeți de-a lungul timpului cu Mesajul Unicității lui Dumnezeu și al Judecății din Ziua de Apoi. Astfel, unul dintre principiile de credință ale islamului este credința în toți Profeții începând cu Adam și incluzându-i pe Noe, Avraam, Ismail, Isaac, Iacob, Moise, David, Isus și mulți alții (Pacea fie asupra lor!).

Cea mai concisă definiție a lui Dumnezeu:

Cea mai concisă definiție a lui Dumnezeu în islam este oferită de cele patru versete din Surat Al-Ikhlāṣ, [capitolul 112 din Nobilul Coran](#):

„Spune [o, Mohammed]: El este Allah, [Al] Ahad [Cel care este Unul, Cel care nu are partener sau ceva similar. Nu este niciun alt Dumnezeu în afară de El. Nimeni nu împarte cu El Atributele Sale Divine, nimeni nu poate face vreunul din Actele Sale Divine și nimeni nu este asemeni Sinelui Său Divin. El este Indivizibil și nu trei în unul așa cum spun creștinii. El nu a avut vreodată soție sau copii și El este Singurul care ne poate ierta păcatele și care ne va judeca în Ziua Judecății]. ~ Allah As-Samad [Cel care

Își este de ajuns Sieși, Cel care este Perfect în Slava și Onoarea Sa, în Atributele Sale, în Cunoașterea Sa, în Puterea Sa, Care nu are nevoie de nimic de la creațiile Sale, dar de Care întreaga creație are nevoie, iar El nici nu mănâncă, nici nu bea și nici nu moare]! ~ El nu dă naștere și nici nu este născut ~ Și nu este nimeni egal sau comparabil cu El.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [112:1-4](#)]

Cuvântul „As-Samad” este dificil de tradus. Înseamnă „existență absolută”, care poate fi atribuită numai lui Allah, toate celelalte existențe fiind temporare și condiționale. Înseamnă, de asemenea, că Allah nu este

dependent de nimeni, în timp ce întreaga creație este dependentă de El.

Surat Al-Ikhlās – fundamentul teologiei islamice

Surat Al-Ikhlās (capitolul 112) este fundamentul teologiei islamice. În limba greacă, „theo” înseamnă „Dumnezeu”, iar „logos” înseamnă „știință”. Astfel, teologia înseamnă „studiul lui Dumnezeu”, iar pentru musulmani această definiție de patru versete a lui Allah Cel Atotputernic este fundamentul acestuia. De aceea, orice „candidat” la divinitate trebuie să fie supus acestui „test acid”. Din moment ce Atributele lui Allah din acest capitol sunt unice, falșii

dumnezei și pretenției la divinitate pot fi ușor deconspirați folosind aceste versete.

Ce spune islamul despre „oamenii-dumnezei”

India este adesea numită țara „oamenilor-dumnezei” din cauza abundenței așa-numiților maeștri spirituali de aici. Mulți dintre acești „babas” sau „sfinți” au adepți în multe țări. Islamul, însă, interzice divinizarea oricărei ființe umane.

Pentru a înțelege poziția islamului față de acești pretenți la divinitate, să analizăm un astfel de „om-dumnezeu”, Osho Rajneesh, unul

dintre multitudinea de „părinți spirituali” născuți în India. În luna mai a anului 1981, el a plecat în Statele Unite ale Americii, stabilindu-se în Oregon, unde a instituit o comunitate numită „Rajneeshpuram”. Mai târziu, a comis o serie de infracțiuni grave, fiind arestat și mai apoi obligat să părăsească țara. Douăzeci și una de țări au refuzat intrarea sa, Rajneesh călătorind pe toate meridianele lumii înainte de a reveni la Pune, unde a murit în anul 1990. Adepții săi cred că el este Dumnezeu Cel Atotputernic. În Pune, [un vizitator al „comunității Osho” va găsi următorul epitaf pe mormântul său:](#)

„Osho – nu s-a născut și nu a murit vreodată, a vizitat doar planeta Pământ între 11 decembrie 1931 și 19 ianuarie 1990.”

Însă, ei au uitat să menționeze că nu i s-a dat viză de intrare în 21 de țări. Adepții lui nu văd nicio problemă în faptul că „dumnezeul” lor a vizitat Pământul având nevoie de viză de intrare într-o țară!

Să-l supunem acum pe acest candidat la divinitate, Osho Rajneesh, testului Surei Al-Ikhlāş, **fundamentul teologiei islamice:**

1) primul criteriu este:

„Spune [o, Mohammed]: «El este Allah, [Al] Ahad»”

Este Rajneesh unul și singurul?
Nu! Sunt mulți oameni ca Rajneesh care pretind divinitatea. Unii ucenici ai lui Rajneesh susțin în continuare că Rajneesh este unul și singurul.

2) al doilea criteriu este:

„Allah As-Samad”

Rajneesh cu siguranță nu a fost absolut și veșnic, deoarece a murit în anul 1990. De asemenea, cunoaștem din biografia sa că a suferit de diabet, astm bronșic și dureri cronice de spate. El a susținut ca a fost otrăvit în

închisoare. Imaginați-vă că Allah Cel Atotputernic a fost otrăvit! Rajneesh nu a fost nici absolut, nici etern.

3) al treilea criteriu este : „El nu dă naștere și nici nu este născut.”

Noi știm că Rajneesh a fost născut în Jabalpur, în India, având mamă și tată, care mai târziu au devenit discipolii lui.

4) al patrulea criteriu este: „Și nu este nimeni egal sau comparabil cu El.”

În momentul în care ne putem imagina un „dumnezeu” și putem să-l comparăm cu orice, atunci el (candidatul la divinitate) nu mai poate

fi numit Dumnezeu. Este imposibil pentru creierul uman să evoce imaginea Unicului Dumnezeu. Știm că Rajneesh a fost un om cu o barbă albă. A avut 2 ochi, 2 urechi, 1 nas și 1 gură. Se găsesc o mulțime de fotografii și postere cu el.

Care este concluzia acestui „test aspru”? Nimeni nu poate „trece acest test” în afară de Dumnezeu!

Cu ce Nume să-L numim pe Dumnezeu?

Musulmanii preferă să-L numească „Allah”, în loc de „Dumnezeu”. Cuvântul din limba arabă „Allah” este pur și unic spre

deosebire de cuvântul „Dumnezeu”, care cunoaște mai multe forme, având plural, iar Allah este Unic. Nu există plural pentru Allah. De asemenea, cuvântul Dumnezeu este forma de masculin, însă Allah nu are gen. Allah este un cuvânt unic care nu denotă nicio viziune mentală și care nu poate fi declinat. Astfel, musulmanii preferă folosirea cuvântului „Allah”, însă, atunci când vorbesc cu nemusulmanii, aceștia folosesc uneori cuvântul impropriu „Dumnezeu”. Având în vedere că această carte le este desinată atât musulmanilor, cât și nemusulmanilor, în unele locuri s-a folosit cuvântul „Dumnezeu”.

Dumnezeu nu devine ființă umană

Unii oameni se întreabă: dacă Dumnezeu poate face orice, atunci de ce nu se poate transforma în ființă umană? Dacă Dumnezeu dorește, El poate deveni un om. Dar atunci nu ar mai fi Dumnezeu deoarece însușirile lui Dumnezeu și cele ale omului sunt complet incompatibile în multe aspecte. Următoarele paragrafe ne vor arăta absurditatea ideii ca Dumnezeu să devină ființă umană.

- Dumnezeu este Nemuritor, iar ființele umane sunt muritoare. Nu puteți avea un „om-dumnezeu”, adică o ființă imortală în același timp și în

aceeași entitate. Acest lucru nu are sens!

- Dumnezeu nu are un început, în timp ce ființele umane au un început, astfel nu poate exista un „om-dumnezeu” care în același timp să aibă și să nu aibă un început... De asemenea, ființele umane au un sfârșit, iar o ființă care are și, în același timp, nu are sfârșit nu poate exista. Acest lucru nu are sens!

- Dumnezeu Cel Atotputernic nu are nevoie de hrană, **în timp ce ființele umane au nevoie de hrană pentru a supraviețui:**

„[...] El este Cel care îi hrănește [pe toți] și căruia nu I se dă hrană.”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 6:14]

Dumnezeu nu are nevoie de odihnă sau somn, **în timp ce ființele umane nu pot rezista o perioadă foarte lungă de timp fără acestea:**

„Allah! Nu există divinitate afară de El, Al-Qayyūm [Cel care subzistă, Cel care susține totul]! Nici ațipirea, nici somnul nu-L cuprind! Ale Lui sunt cele din Ceruri și de pe Pământ! [...]”[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:255]

Închinarea în fața altui om este inutilă

Dacă ideea ca Dumnezeu să devină om este inacceptabilă, atunci trebuie să fim de acord cu faptul că închinarea în fața altui om nu are niciun sens. Dacă Dumnezeu ar deveni ființă umană, El ar înceta să mai fie Dumnezeu, deoarece ar poseda însușirile ființei umane. De exemplu, dacă un profesor genial are un accident și suferă pierderi de memorie ireparabile, ar fi o prostie ca elevii săi să continue să ia lecții de la el.

Mai mult decât atât, dacă Dumnezeu ia formă umană, acest om nu poate să redevină Dumnezeu,

deoarece ființele umane, prin definiție, nu posedă puterea de a deveni Dumnezeu. Astfel, adorarea unui „om-dumnezeu” este o eroare logică, de aceea trebuie detestată sub toate formele sale. Acesta este motivul pentru care Coranul se declară împotriva tuturor formelor de antropomorfism. **În următorul verset găsim:**

„[...] Nu este nimic asemenea cu El[4].” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 42:11]

Dumnezeu nu Înfăptuiește acte nelegiuite

Atributele lui Allah Cel Atotputernic exclud orice lucru negativ, deoarece știm că El este Izvorul dreptății, milei și adevărului. Astfel, nimeni nu poate crede că Dumnezeu comite o nelegiuire, minte, greșește sau uită lucruri la fel ca oamenii. Similar, Dumnezeu poate face o nedreptate dacă vrea, însă nu o va face niciodată, deoarece nedreptatea este un act nelegiuit. **Allah spune:**

„Allah nu este Nedrept [față de nimeni], nici cât greutatea unui grăunte de praf, iar dacă este o binefacere, El o înmulțește și dă din Partea Sa răsplată mare.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:40]

Dumnezeu nu Uită și nu Face greșeli

Dumnezeu nu Uită nimic și nu Greșește, deoarece acestea sunt caracteristici ale ființelor umane, nu și ale Divinității. **Allah spune:**

„[...] Domnul meu nu Greșește și nu Uită.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, **20:52**]

Dumnezeu este Atotputernic

Dumnezeu este cu Putere peste toate lucrurile. Conceptul islamic de Dumnezeu presupune că El este cu Putere peste toate lucrurile. **În Coran găsim în mai multe locuri:**

„...Allah este cu Putere peste toate!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:106, 109, 284; 3:29; 16:77; 35:1]

De asemenea, **mai găsim:**

„[El este] Cel care face tot ceea ce El Voiește [și nu este nimic ce I se poate împotrivi Voinței Sale]. [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 85:16]

Trebuie să ținem cont de faptul că Allah înfăptuiește doar fapte divine, și nu nelegiuite.

Direct sau indirect, multe religii cred în antropomorfism, atribuindu-I lui Dumnezeu însușiri

omenești. Ceea ce afirmă ei este că Dumnezeu Cel Atotputernic este atât de Pur și de Sfânt încât El nu este Conștient de nevoile, greutățile și sentimentele oamenilor. Conform acestei concepții, El a coborât pe Pământ sub formă de ființă umană cu scopul de a stabili regulile pentru oameni. Această logică înșelătoare a reușit să păcălească milioane de oameni de toate vârstele. **Să analizăm acest raționament pentru a vedea falsitatea lui:**

Creatorul întocmește un manual de instrucțiuni?!

Allah Subḥānahū wa Ta‘ālā ne-a înzestrat pe noi, oamenii, cu rațiune și inteligență.

S-au inventat și fabricat tot felul de aparate sofisticate cu diverse scopuri. De exemplu, magnetofonele se fabrică în cantități mari. Nu s-a pus niciodată problema că, pentru a înțelege un magnetofon, ar fi necesar ca fabricantul acestuia să se transforme într-unul. Pur și simplu vom presupune că fabricantul va publica un manual de instrucțiuni, deoarece are cunoștințe complete asupra produsului. Pe scurt, manualul de instrucțiuni ne spune ce face și ce nu face produsul.

Dacă ne gândim la ființa umană ca la o mașinărie, aceasta este, într-adevăr, o creație complexă a lui Allah Subḥānahū wa Ta‘ālā. Stăpânul și Creatorul nostru nu trebuie să coboare pe Pământ sub formă de ființă umană pentru a afla ce este bine și ce este rău pentru creația Sa. El a revelat deja „manualul de instrucțiuni” pentru creațiile Sale și anume Coranul cel Nobil. Astfel, Allah Subḥānahū wa Ta‘ālā le va chema pe creațiile Sale în Ziua Judecății ca să răspundă pentru ceea ce au făcut sau pentru ceea ce nu au făcut în viața de pe Pământ.

**Allah Subḥānahū wa Ta‘ālā
i-a ales pe Mesagerii Săi**

Allah Subḥānahū wa Ta‘ālā nu trebuie să coboare pe Pământ pentru a scrie „manualul de instrucțiuni”. De-a lungul timpului, El, Preaînaltul, a ales bărbați din fiecare comunitate pentru a transmite Mesajul Său Divin. Acești oameni aleși sunt Mesagerii și Profeții lui Allah Subḥānahū wa Ta‘ālā.

Unii oameni sunt „orbi” și „surzi”

În ciuda absurdității teoriei antropomorfismului, adepții multor religii cred în ea și o predică și altora. Nu este aceasta o insultă la adresa inteligenței umane și la adresa Creatorului, care ne-a înzestrat cu această inteligență?

Unii oameni sunt cu adevărat „orbi” și „surzi” în ciuda faptului că Allah Subḥānahū wa Ta‘ālā i-a înzestrat cu ochi și urechi. **Allah** spune:

„Surzi, muți, orbi sunt ei și nu se întorc [la credință].” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:18]

În Biblie, **găsim un mesaj similar:**

„(...) pentru că ei, măcar că văd, nu văd, și măcar că aud, nu aud, nici nu înțeleg.” [Biblie, Matei, 13:13]

De asemenea, același mesaj îl găsim și în Scriptura hindusă Rig-Veda:

„Poate fi cineva care vede cuvintele și, totuși, nu le vede; poate fi cineva care aude aceste cuvinte, însă, cu adevărat, nu le aude.” [Rig-Veda, 10:71-74]

Toate aceste versete le spun cititorilor că toate lucrurile au fost făcute clare, însă ei încă se abat de la adevăr.

Atributele lui Dumnezeu

Lui Allah îi aparțin cele mai frumoase Nume și Atribute. În Coranul cel Nobil găsim:

„Spune: «Chemați-L Allah sau chemați-L Milostivul, oricum L-ați chema, ale Lui sunt numele cele mai

frumoase! [...]»” [Traducerea
sensurilor Nobilului Coran, 17:110]

Un mesaj similar cu privire la
minunatele Nume ale lui Allah
Subhānahū wa Ta‘ālā găsim în
versetele 7:180, 20:8 și 59:23-24.

În Coranul cel Sfânt și în
Sunnah Profetului Mohammed (Pacea
și binecuvântarea lui Allah fie asupra
sa!), găsim nu mai puțin de 99 de
Atribute diferite ale lui Dumnezeu Cel
Atotputernic, cel care le încoronează
fiind Allah. Coranul se referă la Allah
ca fiind „Ar-Rahman – Cel Milostiv”,
„Ar-Rahīm – Cel Îndurător”, „Al-
Hakīm – Cel Înțelept”. Îl puteți chema
pe Allah cu oricare dintre aceste Nume

minunate, însă fără a evoca o Imagine a Sa.

Fiecare Atribut al lui Dumnezeu este unic, fiind doar al Lui

Dumnezeu nu numai că posedă Atribute unice dar, de asemenea, oricare dintre acestea este suficient pentru a-L identifica.

Pentru a clarifica acest lucru în detaliu, să luăm exemplul unei persoane celebre cum ar fi Neil Armstrong. Dacă cineva spune că Neil Armstrong este american, atributul de a fi american al lui este corect, însă nu și suficient pentru a-l identifica. În

același mod, dacă se spune că Neil Armstrong a fost un astronaut, acest atribut nu este unic, descriindu-l doar pe el. Pentru a identifica persoana fără echivoc, este nevoie de un atribut unic. De exemplu, în acest caz, putem spune că Neil Armstrong a fost primul om care a pășit pe Lună. Astfel, **dacă cineva întreabă:** „Cine a fost primul om care a pășit pe Lună?” răspunsul este unul singur și anume Neil Armstrong.

În mod similar, Atributele lui Dumnezeu Cel Atotputernic trebuie să fie unice, cum ar fi, spre exemplu, Creatorul Universului. Dacă spun creatorul unei clădiri, este posibil și adevărat, dar nu este unic. Mii de

oameni pot construi o clădire, astfel că nu ar exista o diferență între om și Dumnezeu. Dar fiecare Atribut al lui Allah Îl evidențiază doar pe Allah.

Alte asemenea exemple sunt:

„Ar-Rahīm – Cel Îndurător”

„Ar-Rahman – Cel Milostiv”

„Al-Hakīm – Cel Înțelept”

Astfel, dacă cineva întreabă cine este „Ar-Rahīm – Cel Îndurător”, **singurul răspuns poate fi: Allah Cel Atotputernic.**

Un Atribut al lui Dumnezeu nu trebuie să contrazică celelalte Atribute

Pentru a continua cu exemplul de mai înainte, dacă cineva spune că Neil Armstrong a fost un astronaut american cu o înălțime de doar 1,2 metri, atributul (astronaut american) este corect, însă însușirea care i-a fost asociată (înălțimea de 1,2 m.) este falsă. În mod similar, dacă cineva spune că Dumnezeu este Creatorul Universului cu un cap, două mâini, două picioare, etc., Atributul (Creatorul Universului) este corect, însă însușirile (specifice ființelor omenești) sunt false și greșite.

Toate Atributele trebuie să accentueze Unicitatea lui Dumnezeu

Din moment ce există doar un Singur Dumnezeu, toate Atributele trebuie să arate că este unul și același Dumnezeu.

Monoteismul

Unii politeiști susțin că existența mai multor divinități nu este ceva illogic. Haideți să le atragem atenția acestora că, dacă ar exista mai multe divinități, fiecare ar vrea să-și impună voința asupra voinței celorlalte divinități. Acest lucru îl putem găsi în mitologia religiilor politeiste și panteiste. Dacă una dintre divinități este învinsă sau în imposibilitatea de a le învinge pe celelalte divinități, cu

siguranță nu este vorba despre un Dumnezeu adevărat.

De asemenea, o idee populară printre religiile politeiste este aceea că există mai mulți dumnezei, fiecare având diferite responsabilități. Unul este responsabil de existența omului, altul de Soare și altul de ploaie, etc. Acest lucru arată că un „Dumnezeu” este incompetent în anumite „domenii” și, de asemenea, ignorant față de sarcinile și responsabilitățile celorlalți „dumnezei”.

Nu poate exista un Dumnezeu ignorant și neputincios. Dacă ar exista mai mult de un Singur Dumnezeu, acest lucru ar conduce, cu siguranță, la

confuzie, dezordine, haos și distrugere în Univers. Însă, Universul este în deplină armonie!

Allah spune:

„Dacă s-ar afla în ele[5] alți dumnezei afară de Allah, amândouă ar fi stricate.[6] Mărire lui Allah, Stăpânul Tronului, care este mai presus decât ceea ce spun ei[7].” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:22]

Dacă ar fi existat mai multe divinități, fiecare ar fi luat ceea ce a creat. Allah spune:

„Allah nu Și-a luat nici un copil și nu este nicio divinitate alături de El. [Dacă ar fi fost mai multe divinități],

fiecare divinitate ar fi luat ceea ce a creat și unele dintre ele ar fi încercat să fie deasupra celorlalte. Mărire lui Allah care este mai presus de tot ceea ce vorbesc ei. [8]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 23:91]

Astfel, Existența unui Singur, Adevărat, Suprem și Atotputernic Dumnezeu este singurul concept logic despre Dumnezeu.

Există câteva religii, așa cum sunt budismul și confucianismul, care sunt religii agnostice și care nu confirmă, dar nici nu neagă Existența lui Dumnezeu.

În cele din urmă, toate religiile

sunt monoteiste

Toate religiile majore care cred în Existența lui Dumnezeu cred, în cele din urmă, la un nivel mai înalt, într-un Dumnezeu Suprem. De fapt, toate Scripturile religioase vorbesc despre monoteism, deci credința într-un Singur Dumnezeu adevărat.

Oamenii schimbă Scripturile spre beneficiul lor

Odată cu trecerea timpului, cele mai multe dintre Scripturile religioase au fost distorsionate și schimbate de oameni pentru propriile lor beneficii.

Crezul multor religii a fost astfel distorsionat de la monoteism la panteism sau politeism. **Allah spune:**

„Dar vai acelora care plăsmuiesc Scriptura[9] cu mâinile lor și spun «**Aceasta este de la Allah**», pentru a dobândi prin aceasta o mică simbrie! Vai pentru ceea ce mâinile lor au scris și vai lor pentru ceea ce agonisesc!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:79]

Tawhīd

Definiție și Categorii

„Tawhīd” nu este pur și simplu conceptul de monoteism în islam, însemnând credința într-un Singur

Dumnezeu, ci mult mai mult. Literal, Tawhīd înseamnă „unificare” sau „afirmarea Unicității” și este derivat din verbul arab „wahhada” care înseamnă „a se uni, unifica sau consolida”.

Conceptul de Tawhīd poate fi împărțit în trei categorii:

1) Tawhīd Ar-Rububiyyah

2) Tawhīd Al-Asma' ua As-Sifāt

3) Tawhīd Al-‘Ibādah

1) Tawhīd Ar-Rububiyah –
Credința în Unicitatea Stăpânirii lui
Allah

Prima categorie este „Tawḥīd Ar-Rububiyah”, „Rububiyah”, fiind derivat din rădăcina cuvântului „Rabb” care înseamnă „Singurul Creator”, „Întreținătorul”, „Stăpânul Ocrotitor”. Astfel, „Tawḥīd Ar-Rubuubiyah” înseamnă credința în „Unicitatea Stăpânirii lui Allah”. Această categorie se bazează pe conceptul fundamental conform căruia Allah a făcut să existe toate lucrurile, atunci când nu era nimic. El a creat tot ceea ce există din nimic. El este singurul Creator și Susținătorul întregului Univers, fără a avea nevoie de acesta.

2) Tawḥīd al-Asma' ua as-Sifāt
– Credința în Unicitatea Numelor și Atributelor lui Allah

A doua categorie este „Tawhīd al-Asma’ wa as-sifāt”, care înseamnă credința în Unicitatea Numelor și Atributelor lui Allah. **Această categorie cuprinde cinci aspecte:**

a) Allah trebuie să fie menționat așa cum este descris de către El Însuși și de Profetul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

Allah trebuie să fie menționat de maniera în care El sau Profetul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) L-a descris pe El, fără a explica Numele și Atributele Sale, pentru a nu se oferi alte semnificații decât cele evidente.

b) Allah trebuie să fie menționat așa cum El Însuși s-a menționat, fără a I se conferi noi Nume sau Atribute

Spre exemplu, lui Allah nu I se poate oferi numele de „Al-Ghādib – Mâniosul” în ciuda faptului că El a spus că „Allah se va Mânia”, deoarece nici Allah și nici Mesagerul Lui (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu au folosit acest nume.

c) Allah nu poate fi menționat atribuindu-I-Se aceleași atribute ca și creației Sale

Atunci când vorbim despre Dumnezeu, trebuie să ne abținem cu

strictețe de la Atributele folosite pentru creațiile Sale. De exemplu, în Biblie, Dumnezeu este portretizat căindu-se pentru gândurile rele în același mod în care oamenii se căiesc atunci când greșesc. Acest lucru este complet împotriva principiului Tawḥīd-ului. Dumnezeu nu se Căiește și El nu Comite nicio greșală!

Principiul fundamental care se referă la Atributele lui Allah este oferit în Surat Ash-**Shu‘arā’**:

„[...] Nu este nimic asemenea cu El. El este As- Samī‘ [Cel care Aude totul], Al-Basīr [Cel care Vede Totul, Atoatevăzătorul].” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, **42:11**]

Cu toate că auzul și văzul sunt calități umane, atunci când sunt atribuite Divinității, ele devin incomparabile prin perfecțiunea lor, spre deosebire de momentul în care ele sunt asociate ființelor umane care au nevoie de auz și văz, însă aceste simțuri sunt limitate.

d) Oamenilor nu trebuie să li se acorde niciun Atribut Divin

De asemenea, este împotriva principiului Tawḥīd-ului, a se face referire la o ființă umană cu Atributele lui Dumnezeu. Un exemplu în acest sens este a vorbi despre o persoană ca fiind veșnică, așa cum spunem despre Allah că este Cel Veșnic.

e) Numele lui Allah nu pot fi date creațiilor Sale

Unele dintre Numele Divine, sub formă nedeterminată (fără articolul hotărât) cum ar fi „Ra’ūf” sau „Rahīm”, pot fi date oamenilor, așa cum Allah Subḥānahū wa Ta‘ālā le-a folosit pentru Profeți. Însă „Ar-Ra’ūf – Preabunul” sau „Ar-Rahīm – Îndurătorul”, pot fi atribuite oamenilor doar cu prefixul „‘Abd” care înseamnă „robul” sau „slujitorul”; de exemplu „‘Abd Ar-Ra’ūf” sau „‘Abd Ar-Rahīm”.

3) Tawḥīd al-Ibādah – Credința în unicitatea adorării

a) Definiția și semnificația cuvântului „Ibadāh”

Tawhīd al-Ibādah înseamnă credința că nimeni nu are dreptul de a fi adorat în afară de Allah.

„Ibādah” derivă din cuvântul arab „‘Abd”, care înseamnă sclav, rob, slujitor.

Rugăciunea este una dintre cele mai înalte forme de Ibādah, dar nu singura. Uneori oamenii greșesc crezând că adorarea lui Allah înseamnă doar rugăciune, deoarece conceptul de adorare în islam include supunere, ascultare totală față de Allah Cel Atotputernic. Respectarea Poruncilor

lui Allah Subhānahū wa Ta‘ālā și abținerea de la ceea ce El a interzis înseamnă Ibādah (adorare), iar aceasta I se cuvine doar lui Allah Subhānahū wa Ta‘ālā și nimănui altcuiva.

Toate cele trei categorii de Tawhīd trebuie urmate simultan. Credința doar în primele două categorii de Tawhīd fără a implementa Tawhīd al-Ibādah este inutilă. Coranul cel Nobil ne dă exemplul „mușrikinilor” (idolatriilor) din timpul Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), cei care respectau primele două aspecte ale Tawhīd-ului, însă nu și pe al treilea. Este menționat în Coran:

„Spune: «Cine vă dă vouă hrană îndestulătoare din Cer și de pe Pământ și cine este stăpân peste auz și peste văz și-l scoate pe cel cu viață din cel fără viață și-l scoate pe cel fără viață din cel cu viață și Cel care orânduiește toate lucrurile?» Vor răspunde ei: «Allah!» Atunci spune: «Oare nu vă este vouă frică?»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10:31]

Un exemplu similar găsim în Surat Az-Zukhruf:

„Și dacă îi întrebi cine i-a creat pe ei, vor răspunde: «Allah!» Atunci cum de se întorc ei?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 43:87]

Păgânii din Mecca au știut că Allah a fost Creatorul, Domnul și Stăpânul lor, totuși ei nu au fost musulmani pentru că, pe lângă Allah Subhānahū wa Ta'ālā, adorau și alte zeități. Allah Cel Atotputernic i-a categorisit ca fiind „kuffar” adică necredincioși și „mușrikiin” adică adoratori de idoli, ei asociindu-**I parteneri lui Allah:**

„Iar cei mai mulți dintre ei nu cred în Allah, fără să-I facă Lui asociați[10]!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 12:106]

Astfel, Tawhīd al-Ibādah, unicitatea în adorare, este cel mai important aspect al Tawhīd-ului. El,

Allah Subhānahū wa Ta'ālā, este Unicul demn de adorare, și El este Cel care-l răsplătește pe robul Său pentru aceasta.

Shirk

a) Definiție

Cea mai mică lacună în oricare dintre categoriile de Tawḥīd menționate anterior sau deficiența în îndeplinirea oricăruia dintre criteriile Tawḥīd-ului conduce la „shirk”.

Literal, «shirk» înseamnă „asociere de parteneri”, iar în termeni islamici înseamnă asociere de parteneri lui Allah Subhānahū wa Ta'ālā și este echivalent cu idolatria.

b) Shirk-ul este un păcat major, pe care Allah nu-l iartă

În Nobilul Coran, acest păcat major este descris în Surat An-**Nisā'**:

„Allah nu iartă să I se facă vreun părtaș. Afară de aceasta, El iartă cui voiește. Iar acela care pune în rând cu Allah un părtaș, născocoște un mare păcat!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:48]

Același mesaj se repetă în următorul verset:

„Allah nu iartă să I se facă semeni, dar iartă orice, în afară de aceasta, celui care voiește El. Acela care îi face lui Allah semeni, acela s-a

rătăcit departe!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:116]

c) Shirk-ul duce la Focul Iadului

În Surat Al-Mā'idah găsim:

„Necredincioși sunt aceia care spun: «Dumnezeu e Mesia, fiul Mariei!» Doar a zis Mesia: «O, fii ai lui Israel, adorați-L pe Allah, Domnul meu și Domnul vostru!» Pe cel care așază lângă Allah pe altcineva, Allah îl va opri de la Rai, iar adăpostul lui va fi Focul și cei nelegiuți nu vor afla ajutor.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:72]

d) Adorarea doar a lui Allah Subhānahū wa Ta'ālā

În Surat Āl-'Imrān găsim:

„Spune: «O, voi oameni ai Scripturii, veniți la un cuvânt comun între noi și voi: să nu-L adorăm decât pe Allah, să nu-L asociem cu nimic, să nu ne luăm unii pe alții drept dumnezei, în afară de Allah. Apoi dacă ei vor întoarce spatele, spuneți-[le]: Mărturisiți [cel puțin] că noi suntem supuși!».” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:64]

Concluzii

Allah spune:

„Nu-i ocărăți pe aceia care sunt invocați afară de Allah, ca să nu-L ocărăscă ei pe Allah, întru dușmănie și nepricepere!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [6:108](#)]

„Și de s-ar schimba în calemuri toți copacii de pe Pământ și de s-ar vărsa în mare șapte mări [de cerneală], Cuvintele lui Allah tot nu s-ar termina. Allah este ‘Aziz [Invincibil, Atotputernic], Hakīm [Înțelept].” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [31:27](#)]

„O, voi oameni! Vi s-a dat vouă o pildă, auziți-o: Aceia pe care voi îi chemați în locul lui Allah nu vor putea crea nici măcar o muscă, chiar de s-ar

uni ei pentru aceasta! Iar dacă musca le răpește un lucru, ei nu-l vor putea lua înapoi! Slabi sunt și cel care cere și cel de la care se cere!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 22:73]

**Toată Lauda i se cuvine lui Allah,
Domnul,**

Creatorul și Întreținătorul

[1] Unitate de măsură folosită în sistemul numeric sud-asiatic, însemnând 10.000.000

[2] „Principalele Upanișade”, S. Radhakrishnan pp. 736-737

[3] Scriitor mistic al secolului al XV-lea

[4] Nimeni nu are Calitățile Sale

[5] În Cer și pe Pământ

[6] Ar fi fost stricată ordinea lor și ar fi distruse din pricina neînțelegerilor

[7] Despre existența unor asociați ai Săi, în Cer sau pe Pământ

[8] Mințind în mod evident

[9] Care răstălmăcesc, inventează, compun, redactează, scriu Tora

[10] Prin adorarea idolilor